

NISAM JA KRIV/A

(AUTOR TEKSTA: ŽELJKA ŠUNJIĆ, PROF.)

(*Na autobusnoj stаници sjede djevojka, mladić i dvoje slučajnih putnika. Čovjek srednjih godina koji čita novine i žena s knjigom. Slijede životne priče djevojke i mladića, u neku ruku „žrtava“ životnih odabira vlastitih roditelja.*)

DJEVOJKA:

JA SAM ULIČNA SVIRAČICA. NE SVIRAM TO TEK TAKO, DA SKUPIM NEŠTO, NEGO ONO, FAKAT U TOME UŽIVAM, VJEŽBAM DOMA... MISLIM, IŠLA SAM U GLAZBENU... KAD SAM JOŠ ŽIVJEA SA STAROM. A ONO, NIJE MI SVEJEDNO KAD VIDIM FREDOVE DA ONO, IMAJU DOBRE ŽIVOTE, MISLIM, NIJE DA SAM IM ZAVIDNA, NEGO, KAO DA JE SVIMA BOLJE NEGO MENI. A I JE. RECIMO MAJI JE SUPER, IMA OK STARCE, ZAČUDO NISU RASTAVLJENI. NE MORA ZA VIKENDE STAROM I NJEGOVOJ NOVOJ CURI, I TE GLUPOSTI... PRIVIKAVANJA OPET. NEGO ONO, IDE S OBITELJU U ... U MC DONALDS, DRUŽE SE, IDU NA MORE...UVIJEK U ISTOM SASTAVU, ODUVIJEK. IMA COOL BRATA, ZGODNOG. NIJE NIKAD ZAPELA U ŠKOLI. KAO JA. JA JESAM. KAD SU SE STARCI RASTALI, NIJE MI SE VIŠE DALO TRUDITI. OTFIKARILA SAM I GLAZBENU I RUKOMET I DRAMSKU. IŠLO MI SE VAN...NA FEJS. SLUŠALA SAM CRNJAKE I NOSILA CRNO. POČELA GRISTI NOKTE, PA ŠTA? POPRAVNI IZ GEOGRAFIJE, MATEMATIKE. PAD. MAMA JE OTIŠLA RADITI U NJEMAČKU, TATA IMA NOVO DIJETE, DA, MALU SARU. SLATKA JE, NIJE ONA KRIVA. A NISAM NI JA.

MISLIM, DOBRO MI JE U DOMU, KAO... TU ĆU SE MALO SMIRITI, PA ĆE ME VRATITI U OSMI DA ZAVRŠIM NEŠTO BRZINSKI, JER, KAO, SAMO DA SE SMIRIM...MISLIM, NISAM JA KRIVA. ONO, JESAM MOŽDA JA KRIVA?

MLADIĆ:

(*IZVODI NEKE BORILAČKE POKRETE*)...IMAM CRNI POJAS...UF, ČOVJEČE...KAD SE SAMO SJETIM...TIPA SAM SREDIO KNOCK OUTOM U PRVOJ RUNDI. MAMA JE PLAKALA. NE ZBOG TIPE, NEGO STRAHA. MRZILA JE MOJ HOBI. A KUŽIM JU.

SUTRA ĆE BITI GODINA DANA KAKO SAM LIOSNUO TREĆI RAZRED. ČOVJEČE, POLUDIM KAD MI GOVORE, KAKO SAM BIO DOBAR I UZORIT, A GLE ME SAD! MISLIM, NE KUŽIM, U ČEMU JE PROBLEM? IMAM OK JOB. POMAŽEM OKO NEKIH GRAĐEVINSKIH STVARI. TERETANA... ČOVJEČE... ZA NULA KUNA,! MOJI DEČKI S NOGOMETOM BI UBILI DA IMAJU LOVU KOJU JA ZARADIM U JEDNM DANU. I ONO, DRUŽIM SE SA STARIJOM EKIPOM. U KVARTU SE SVI SMRZNU NA SPOMEN MOG IMENA. MISLIM... ONO, MRZIM KAD STARIJA EKIPA MALTRETIRA MLAĐE, PA JA TU KAO USKOČIM, DA SPASIM. „UVIJEK SI IMAO DOBRO SRCE „ - GOVORILI SU. STARCI. I PROFAČI. KAO DA SAD NEMAM, KAO DA SAD KAD VIŠE NISAM GLUPI ŠTREBER, JER SU ME ŠIKNULI ZBOG PAR GLUPOSTI ŠTO S NAPRAVIO, KAO DA SAM SAD ONO, PROPALICA! STARI CUGA. STARA PLAČE. KAO... BOJE SE ZA MENE...GLUPOST...PA SNAĆI ĆU SE, UVIJEK SE SNAĐEM. MISLIM, PA NISAM JA KRIV! MISLIM, NISAM, JEL?

SLUČAJNI PUTNIK (*prepoznavši se u životnoj situaciji djevojke, obraća joj se*):

(tekst grupe Elemental: Malena)

„Zatvorila si se u sobu
zaključala vrata
sama protiv svijeta
kao ptica bez jata
s tugom kao Werther
umorna od života
tijelo ti je mlado
a, duša k'o da je stota...“

Sjedim pokraj tebe
pa ti brišem suze
ramena ti se tresu
dok minute sporo puze
digni glavu srećo
znaš li koliko vrijediš
snagu nosiš u sebi
a, to nikada ne blijedi...“

SLUČAJNA PUTNICA (*pronalazi se u životnoj situaciji mladića, obraća mu se*):

„Ne brini se ništa
sve ce doći na svoje
oni sto te danas gaze
sutra te se boje
gdje god podem ja
u mislim nosim tebe
gledam tebe a, vidim sebe...“

To sto te muči
nije vrijedno pažnje
upoznat ćeš ljude
iskrene i lažne
al' vjeruj u sebe
i slijedi taj put
koji vodi te do sna
ISTI si ja...!“

SVI: Nisam ja kriva...nisam ja kriv...nisi ti kriva...nisi ti kriv...nisam ja kriva...nisam ja kriv...nisi ti kriva...nisi ti kriv...

Kraj...